

Motion till riksdagen 2017/18:4041

av Jeff Ahl och Olle Felten (båda SD)

med anledning av skr. 2017/18:118 Verksamheten i Europeiska unionen under 2017

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en svensk folkomröstning inom ett år om svenskt utträde ur EU och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om Europeiska rådet och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om Storbritanniens utträde och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om rättsstatens principer och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en översyn av EU:s fleråriga budgettram och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att motverka inrättandet av ett nytt finansministerium för EU och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om utvidgningsprocessen och tillkännager detta för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om EU:s utrikestjänst och tillkännager detta för regeringen.
9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en global strategi för EU:s utrikes- och säkerhetspolitik och tillkännager detta för regeringen.
10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken och tillkännager detta för regeringen.
11. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om EU som aktör i FN och tillkännager detta för regeringen.
12. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om strategisk exportkontroll och tillkännager detta för regeringen.
13. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om cybersäkerhet och tillkännager detta för regeringen.

14. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om den gemensamma handelspolitiken och tillkännager detta för regeringen.
15. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om EU som global utvecklingsaktör och tillkännager detta för regeringen.
16. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om EU:s bilaterala och regionala förbindelser och tillkännager detta för regeringen.
17. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om polissamarbete, straffrättsligt samarbete och tullsamarbete och tillkännager detta för regeringen.
18. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om asyl, invandring, visering och annan politik som rör rörligheten för personer och tillkännager detta för regeringen.

Del 1. Den övergripande utvecklingen i EU

Folkomröstning för att lämna EU

Det är vare sig rätt eller rimligt att EU:s regelverk står över de lagar som stiftas av Sveriges riksdag, det svenska folkets valda företrädare. Det svenska folket har aldrig blivit tillfrågat om detta, utan röstade ja till ett helt annat EU än vad EU framför allt på senare år utvecklats till. Det EU som svenska folket röstade ja till var ett mellanstatligt samarbetsprojekt vars syfte framställdes som ett freds- och utvecklingsprojekt för att medlemsländerna skulle bistå varandra när det gäller ekonomisk utveckling och fredlig samverkan. En utveckling mot en federal monsterstat, som EU nu är på väg att bli, fanns inte med i den bild av unionen som framställdes inför omröstningen om EU-medlemskap för Sverige.

Sveriges tradition med långtgående lagstiftning för att skapa en god hushållning med resurser och goda förutsättningar för säker livsmedelsproduktion med en väl utvecklad djurhållning och begränsad användning av onödiga kemikalier och hälsovådliga komponenter, betraktas som konkurrensbegränsning gentemot andra EU-länder med lägre nivå på säkerhet och djurskydd. EU tvingar därigenom Sverige till att låta sämre produkter konkurrera ut vår egen jordbruksproduktion som vi byggt upp under lång tid. Inom snart sagt samtliga politikområden tvingar EU i dag medlemsländerna till en långtgående harmonisering som riskerar att slå sönder lokala kulturmönster och traditioner.

Samverkan mellan fria nationer som byggs på frivillighetens grund är den modell som ett framtida EU måste bygga på, om det alls ska finnas förutsättningar för att EU ska kunna fungera.

Kaoset under folkförflyttningen som skedde under 2015 och hur många av EU:s ledare samt länder valt att hantera detta är en katastrof både ekonomiskt, kulturellt, socialt och demografiskt. EU klarar inte och kommer aldrig att klara att hantera denna katastrof som fortsatt ger efterverkningar. Därför bör svenska folket så fort som möjligt få besvara frågan om man vill kvarstanna i eller lämna den överstatliga unionen. Med hänsyn till att det folkliga motståndet i Storbritannien svårligen underskattades är det av högsta vikt att även svenska folket får möjlighet att folkomrösta avseende fortsatt medlemskap eller ej i EU.

Sverige var redan innan EU-inträdet 1995 en högteknologisk och framgångsrik välfärdsstat med en stark export samt högkvalitativa produkter och tjänster. Till det

hade Sverige även innan EU-inträdet en hög arbetsmoral och ett välorganiserat samhälle. Allt detta lyckades svenskarna skapa utan en överstatlig union vars lagar har företräde över våra egna. Sveriges riksdag har i många frågor reducerats till ett transportkompani utan ett reellt inflytande över allt fler frågor och politiska områden. Island ett litet land utanför EU kan sluta egna handelsavtal och slöt ett handelsavtal med Kina för några år sedan; därmed är myten om att små länder inte kan sluta handelsavtal med stora ett minne blott. Handelsavtal får Sverige enbart sluta om alla medlemsländer i EU är överens om innehållet, så utöver att kompromissa med den part som handelsavtalet ska slutas med så måste Sverige även jämka sig med alla EU-länder. Det är en orimlig ordning för ett litet exportberoende land som Sverige.

Den våg av terrorattacker som sköljt över EU:s medlemsstater under senare år pekar också på vikten av att respektive medlemsstat upprätthåller sina gränser och lag och ordning på sitt eget territorium. EU har, trots alla fina fördrag, bevisat att man inte har kraft att se till att ingångna avtal fullföljs på detta område.

Den överstatliga unionen EU, på väg in i en federal statsbildning, är inte det vi vill se i vårt alternativ för Sverige. I stället bör Sverige välja ett nordiskt spår med målet att upprätta en nordisk mellanstatlig samverkan som berör handels- samt försvars- och säkerhetspolitik. Samverkan på andra områden kan också vara intressant, men utifrån ett nationellt frivilligt perspektiv. Norden är tillsammans världens elfte starkaste ekonomi och vi skulle därför bli en regional stormakt. I en sådan utveckling ser vi också en starkare kulturell gemenskap än i en federal koloss styrd från Bryssel.

Europeiska rådet

Det är olyckligt att Sverige frivilligt gått med i Pesco, det fördjupade försvarssamarbetet i EU. Detta innebär ett stort kliv mot en EU-armé, något flera federalister inom EU-byråkratin samt bland vissa tongivande medlemsländer talat sig varm om. En av grundförutsättningarna för att en stat ska definieras som just en stat är en egen försvarskapacitet; skulle EU därmed få en egen armé finns snart alla förutsättningar på plats för att kalla EU för en federation, då är det bara en formell detalj att EU förvandlas till en federation i nästa fördrag. Sverige bör omgående lämna Pesco.

Överlag bör Sverige framgent inta en ställning som innebär att all fördjupning av EU-samarbetet stoppas fram till dess att Sverige kan lämna EU.

Del 2. Frågor under rådet för allmänna frågor

6. Storbritanniens utträde ur EU

Sverige bör inta en defensiv hållning vad gäller kraven som ställs på Storbritannien; Sverige ska verka för att förhandlingarna går smidigt och det brittiska folkets önskan om utträde respekteras. Sverige bör verka för att Storbritannien får igenom så mycket av de krav som de ställer som möjligt och att krav om ekonomisk kompensation från Storbritannien inte ställs från EU:s sida. Ett medlemsland bör inte arbeta för att förhindra ett annat medlemsland att utträda ur unionen. Varje medlemsland ska ha sin suveräna rätt att själv avgöra huruvida man vill delta eller inte. Ett land som inte vill vara med bör inte straffas för det, utan övriga medlemsländer bör verka för ett så fortsatt

gott förhållande som möjligt med det utträdande landet. Allt annat skulle innebära att EU avskräcker länder som kan tänkas vilja vara intresserade av att vara med i EU-samverkan i framtiden. Ett öppet demokratiskt förhållningssätt bör prägla alla relationer mellan stater.

7. Rättsstatens principer inom EU

Polen har fått oförtjänt kritik, och Sveriges hyckleri i frågan om Polen och rättsstaten är påtaglig, EU beklagar sig över att Polens regering t.ex. utser domare i deras motsvarighet till hovrätt och tingsrätt, samt att förfarandet att sänka pensionsåldern för domare också har kritiserats. Det ska då nämnas att Sverige saknar författningsdomstol och därmed till skillnad från många länder i världen har en helt annan modell för hur rättsväsendet är uppbyggt än andra. Vidare utser även den svenska regeringen domare i Högsta domstolen och Högsta förvaltningsdomstolen. Polen är ett fritt land; enda anledningen till den våldsamma kritik som hörs från EU-byråkratin och vissa medlemsstater är för att de vägrar falla till föga för federalisternas krav om ökad integrering i EU.

Sverige bör föra linjen om att det polska folket har rätt att styra sitt eget land och att EU ska agera för att respektera folkrätten som stipulerar att varje nationalstat är suverän och ska respekteras. Folkrätten bör här gå före EU:s godtyckliga resonemang kring rättsstatens principer, vilket motsäger sig självt när EU försöker tvinga ett medlemsland att genomföra åtgärder som det landet har beslutat i god demokratisk ordning.

9. Översynen av EU:s fleråriga budgetram

Ett av de viktigaste styrmedlen för EU är den s.k. fleråriga budgetramen, som i praktiken är det inriktningsdokument som styr EU:s långsiktiga förutsättningar och utveckling. Ambitionen hos flera medlemsländer och från såväl kommissionen som EU-parlamentets majoritet är att EU:s budget måste utökas kraftigt och att EU måste ges en större andel s.k. egna medel för att minska beroendet av de nationella parlamenten, som i dag avgör hur stor ekonomi EU har.

Ropen efter en egen beskattningsrätt för EU hörs alltmer och tydligare. Det är en utveckling som vi anser att Sverige måste motverka med alla till buds stående medel. Om EU skulle ges en sådan beskattningsrätt, på bekostnad av medlemsländerna, skulle det innebära att den sista delen av den nationella suveräniteten för medlemsländerna börjar ätas upp av unionen. I det läget har vi i praktiken en federal stat, och det är inte en acceptabel utveckling. Vi anser att om det steget tas så måste regeringen omgående utlysa en folkomröstning om vårt fortsatta medlemskap i unionen.

Riksdagen har, så här långt, haft en relativt god samstämmighet i frågor som rör utökad budgetram för EU, med inriktning på att inte acceptera en utökning och att inte acceptera en beskattningsrätt för EU. Detta har manifesterats i ett antal subsidiaritetsprövningar i t.ex. skatteutskottet och efterföljande beslut i riksdagens kammare.

Regeringen har så här långt följt dessa beslut, vilket vi tolkar som att man också står bakom dessa grundläggande förutsättningar för var den absoluta gränsen för EU:s aktiviteter går.

I sin skrivelse skriver regeringen:

1. När Storbritanniens bidrag försvinner behöver budgeten minska med lika mycket. Regeringen vill sätta ett utgiftstak som inte överstiger 1 procent av EU:s BNI.
2. Den svenska avgiften ska hållas nere. Det vill vi göra främst genom att minska storleken på budgeten men också genom att värna den andel vi själva ska betala.
3. Regeringen vill se en modern budget med omprioriteringar till fördel för gemensamma åtgärder som säkerhet, migration, konkurrenskraft, forskning och klimatomställning. Det sker genom minskade anslag för jordbruksstöd och strukturfonder.
4. Det ska kosta att inte ta ansvar. Länder som inte tar sitt ansvar i migrationspolitiken ska inte heller kunna få tillgång till stöd från EU på samma sätt som i dag. Alla medlemsstater ska stå upp för våra gemensamma värderingar och beslut. EU för med sig både fördelar och förpliktelser.
5. Regeringen vill se en mer effektiv kontroll av hur EU-medel används. Med en minskad budget blir det ännu viktigare att pengarna används på rätt sätt.

Vi delar regeringens ståndpunkter i punkt 1, 2 och 5.

Punkt 3 i nuvarande utformning skulle innebära att nya utgiftsområden tillåts expandera, till synes på bekostnad av gamla. Historiskt har det dock visat sig att det är betydligt svårare att avveckla ett långsiktigt projekt än att starta nya. Det kan därför inte komma i fråga att utveckla nya utgiftsområden, eller expandera befintliga, innan man har avvecklat motsvarande kostnads massa från de delar som ska finansiera de nya genom neddragningar. Här måste regeringen bli mycket tydligare i sin ståndpunkt gentemot EU, så att besparingar kommer först och nya utgifter kan utvecklas när de faktiska besparingarnas omfattning kan visas i bokslut.

Punkt 4 anser vi inte har med budgetfrågan att göra. Det är snarare ett försök att göra intrång i andra staters interna angelägenheter, och formuleringarna tyder på en brist på förståelse för olika medlemsländers ekonomiska och kulturella särart.

Punkt 1 är en central punkt som den svenska regeringen måste sätta högst upp på dagordningen, då den förhärskande åsikten inom EU-byråkratin är den motsatta och att man driver en utökningslinje hårt i alla tillgängliga sammanhang.

Sverige har inte råd att betala mer till EU. Som nettobidragsgivare kommer Sverige, med nu liggande förslag från kommissionen, att 2020 tvingas betala upp till ca 15–18 miljarder mer i avgift till EU. Detta är i huvudsak grundat på de förslag som kommissionen lagt för att kompensera för att UK lämnar EU och att EU därigenom förlorar ca 120–140 miljarder kronor per år i nettobidrag. I den kalkylen ligger inga nya utgifter. Kraven på att Sverige inte ska behöva betala mer än i dag måste, i det korta perspektivet, vara absoluta. På sikt behöver vi förhandla om att minska bidragen.

Lyckas vi inte få gehör för dessa viktiga krav, bör Sverige starta en process för att lämna EU och finna andra vägar för internationell samverkan på olika områden.

Inom EU pågår också ett intensivt arbete för att inrätta ett nytt finansministerium för EU. Regeringen kommenterar inte det i sin skrivelse. Vi menar att det inte är förenligt med EU:s uppdrag att ta ett sådant steg, som skulle innebära en ny kostnadsdrivande process i EU men också bädda för att utveckla förutsättningarna för en egen beskattningsrätt för EU. Därför anser vi att regeringen bör agera kraftfullt mot en sådan utveckling.

10. Utvidgningsprocessen

Så länge Sverige är medlem av EU bör Sverige göra allt som går för att förhindra ytterligare utvidgning samt att alla partnerskap som EU ingått med sina grannar avslutas. Flera av dessa partnerskap innehåller mått av propaganda som ska förmå befolkningen i nya potentiella medlemsländer att bli mer positivt inställda till EU. EU bedriver strategisk kommunikation i partnerskapsländerna som det kallas på byråkratspråk. Detta är enligt oss illegitim verksamhet och snedvrider demokratins grundkriterium att all makt utgår från folket. I likhet med den kritik som framförs mot Ryssland är detta oförsvarbart; det är folket i respektive land som ska föra politiska diskussioner – utan någon otillbörlig påverkan utifrån.

Del 3. EU:s förbindelser med omvärlden

17.1 EU:s utrikestjänst

En sak som definierar en stat är om den bedriver sin egen utrikespolitik eller ej. EU ska över huvud taget inte bedriva utrikespolitik; det är upp till varje enskild stat inom EU att göra. Så länge Sverige är medlem av EU ska Sverige aktivt arbeta för att lägga ned EEAS. Oroväckande tendenser är att det talas om majoritetsbeslut i stället för konsensusbeslut vad avser frågor som rör utrikespolitik; detta ska självfallet Sverige motverka.

17.2 En global strategi för EU:s utrikes- och säkerhetspolitik

EU ska inte skapa egna strategier för utrikes- och säkerhetspolitik. Enskilda eller flera stater kan och bör samarbeta när det finns behov; det kan däremot göras utanför EU:s ram. Internationell konflikthantering ska genomföras inom FN:s ram och inte EU:s, och detta bör regeringen arbeta aktivt för.

Motståndskraft gentemot påverkansoperationer bygger varje enskilt land upp bäst, eventuellt i samarbete med närstående länder men utan överstatliga förtecken. I EU finns dock länder vars vilja verkar vara att påtvinga mindre länder sin egen; därför är EU i sig ett hot mot svensk frihet. Därför bör Sverige bygga sin egen motståndskraft med utgångspunkt i våra egna utgångspunkter och bedömningar. Samverkan och informationsutbyte bidrar dock till ökad säkerhet och bör därför ske med alla vänskapligt sinnade länder.

17.3 Den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken

Det är olyckligt att Sverige frivilligt gått med i Pesco, det fördjupade försvarssamarbetet i EU. Detta innebär ett stort kliv mot en EU-armé, något flera federalister inom EU-byråkratin samt bland vissa tongivande medlemsländer talat sig varm om. En av grundförutsättningarna för att en stat ska definieras som just en stat är en egen försvarskapacitet; skulle EU därmed få en egen armé finns snart alla förutsättningar på plats för att kalla EU för en federation, då är det bara en formell detalj att EU förvandlas till en federation i nästa fördrag. Sverige bör omgående lämna Pesco.

Vidare är det olyckligt att det över huvud taget byggs upp militära samarbeten samt militär ledningsstruktur och infrastruktur inom EU. Vi menar att svenska regeringen, så länge Sverige är medlem av EU, ska verka för att nedmontera all typ av militärt samarbete inom EU mellan medlemsstaterna. Alla typer av militära samarbeten och strukturer får ske bilateralt eller multilateralt utanför EU:s ram.

Alla insatser som genomförs under EU-flagg ska Sverige stå utanför. Alla former av samarbeten mellan Nato och EU ska Sveriges regering arbeta för att stoppa, så länge Sverige är medlem av EU.

17.4 EU som aktör i FN

Så länge Sverige är medlem i EU ska Sverige verka för att EU inte ska ha någon som helst formell ställning eller informell ställning inom FN.

17.11 Strategisk exportkontroll

Detta ska vara en nationell angelägenhet; Sverige ska agera för att EU inte samordnar sig i dessa frågor. Ska frågan lyftas internationellt är det inom FN-ramen.

17.14 Cybersäkerhet

Cybersäkerhet ska ordnas nationellt; Sverige kan möjligen samordna detta med länder som är av strategisk betydelse och i de områden som är av betydelse. Det finns inga skäl att samordna detta inom ramen för EU.

18 Den gemensamma handelspolitiken

För Sveriges del som exportberoende land är det såklart en omfattande nackdel att tvingas samordna handelsavtal med alla andra EU-länder och sedan förhandla med tredje part som innebär ännu fler eftergifter. Det är av högsta vikt att Sverige därför får till en folkomröstning för att lämna EU. Under tiden som vi är medlemmar ska Sverige lägga in sitt veto om minsta jämkning med andra länder i EU betyder någon form av nackdel för svenska löntagare, bönder eller företag.

Inga handelsavtal med tvistelösningsmekanismer som är utanför staternas kontroll ska godkännas; problem som uppstår i handelsavtal ska hanteras via staternas diplomatiska kår.

19. EU som global utvecklingsaktör

EU ska över huvud taget inte syssla med biståndspolitik; det är en nationell kompetens, och samordning internationellt ska ske inom ramen för FN.

20. EU:s bilaterala och regionala förbindelser

Regeringen ska inta en position som innebär att inga partnerskap ska fördjupas så länge Sverige är fortsatt medlem av EU. Samarbetet med Efta ska präglas av respekt för Eftaländernas önskemål och krav.

28. Polissamarbete, straffrättsligt samarbete och tullsamarbete

Samordning vad gäller inre säkerhet kan till viss del samordnas inom EU; däremot är gränsöverskridande brottslighet i stor utsträckning oberoende av lands- eller unionsgränser. Således är det i huvudsak inom ramen för Interpol som polisiärt och rättsligt samarbete ska äga rum. Sverige ska inte verka för att fördjupa arbetet inom frågor som berör rättsväsen inom EU.

29. Asyl, invandring, visering och annan politik som rör rörlighet för personer

Så länge Sverige är medlem av EU ska enbart samarbete i migrationsfrågor röra två områden:

1. Alla asylsökande som kommit till Sverige sedan år 2015 ska återbördas till det land som var första land i enlighet med Dublinförordningens regler.
2. Samarbetet inom EU ska enbart handla om hur återvandring av invandrare ska samordnas på bästa sätt.

Den mycket stora mängd migranter som kommit till EU de senaste åren har typiskt sett varit en ren transitfråga genom Europa för att söka sig till länder med en generös flyktingpolitik och goda ekonomiska villkor för nyanlända. Sveriges välfärdspolitik har därvid varit ett viktigt dragplåster för många. Det har lett till att Sverige har blivit det land i EU som, i förhållande till folkmängden, tagit emot i särklass flest av de aktuella migranterna. Att det har varit möjligt beror på att EU-länderna inte har upprätthållit de krav som ställs i Dublinförordningen om att asyl ska sökas i första mottagarland i EU. Det betyder att Sveriges problem med den stora asylinvandringen och de kostnader det medför för det svenska samhället till stor del beror på att EU inte förmått medlemsländerna att uppfylla sina åtaganden. Det är därför rimligt att Sverige kompenseras av EU för att täcka en rimlig del av de kostnader som vi drabbats av på grund av EU:s och vissa EU-länders tillkortakommanden i detta avseende.

Sverige bör därför dra av hela avgiften till EU under minst 10 år som kompensation för de kostnader som åsamkats oss genom att flertalet medlemsländer brutit mot Dublinförordningen.

Fram till dess att alla som kommit som asylsökande i enlighet med punkt 1 har återbördats till det första land de satte sin fot på i enlighet med Dublinförordningen så ska Sverige tills vidare ställa in alla betalningar av EU-avgiften.

Vidare har EU:s hantering och agerande gentemot medlemsstater som försöker värna sin nationella suveränitet klingat falskt vad gäller EU:s paroll om fred och demokrati. Utöver det är migration enbart en nationell fråga; inget EU-land ska påtvingas kvoter av invandrare från EU.

Jeff Ahl (SD)

Olle Felten (SD)